

פרשת בחוקותי

**"וְכָל מַעֲשֵׂה בְקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט –
הָעֹשִׂי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַה' לֹא יִבָּקֵר בֵּין טוֹב לָרַע וְלֹא יִמְרֹנֶנּוּ.."
(ויקרא כ"ז ל"ב-ל"ג)**

מגדל הבהמות מצוֹנָה להפריש עשירית מהבהמות שנולדו לו באותה השנה ולהקריבן על ידי הכוהנים. השוני בין מצווה זו למצוות הביכורים המוכרת לנו מן הצומח, בולט מאד באופן **ההפרשה והבחירה**. בעוד שבמצוות הביכורים האדם יורד לשדהו ובוחר את המובחרים שבפירותיו, במעשר בהמה מצווה הרועה להעביר את צאנו תחת מקלו באופן **אקראי** בזה אחר זה, וכל עשירי מופרש לקורבן. אסור לו בשום אופן לקבוע מראש איזו בהמה תילקח למעשר ואף נאסר עליו להתערב בתהליך.

הרועה שרגיל לעסוק בביקורת יום-יומית ולרדת לפרטים, מצוֹנָה **לחרוג הפעם מהרגליו**. בזמן הפרשת המעשר, חובה עליו להעביר את השליטה ליד הגורל באופן מוחלט, ללא אפשרות חזרה לאחור או החלפה. וזה המסר: הרועה המסור צריך להבין שגם כשהוא פועל נכון, התוצאה אינה נתונה לשליטתו. כאן עליו ללמוד להרפות, לעצור את הביקורת ולהשאיר את התוצאה ליד הגורל ובשפת האמונה: "לבטוח בה'".

יורם קימלמן

שיעור פרשת השבוע: הרב ארי

שבת פרשת בחקותי		י מ י ח ו ל	
הדלקת נרות	19:14	זמן תפילין /טלית	04:41←04:44
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30		
שחרית ע"מ	08:00	סוף זמן ק"ש	09:09←09:09
מנחה	13:30		
לימוד הורים וילדים	17:00	מנחה וערבית	19:25
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:38←19:34
צאת השבת	20:11	ערבית	20:10

שבת
שלוש

להיגאל ולא להיגעל

19 פעמים חוזרת התורה על הפועל ג.א.ל. בפרשת בהר שקראנו בשבת שעברה, ובכך מכניסה להקשר עמוק ונשגב את כל מערכת המצוות הכרוכות בשמיטה וביובל. אדם הפותח את ליבו ואת שדותיו, מסייע לאחיו ולסובבים אותו, מחזיר את המציאות לממד ראשוני וטהור ומביא גאולה לעולם.

פרשת בחוקותי מתארת לנו באריכות מפחידה וציורית מה יקרה לנו אם לא נשכיל לשמור על הדרך אליה מכוונת פרשת בהר. פסוקי הקללה והפורענות כמעט ולא משאירים אף צרה או אסון מליפול על ראש העם קשה העורף, ומשתמשים ברוב התחמושת המילולית שיש לעברית להציע. אחד המושגים הייחודיים, החוזר כמה פעמים בפרשיה זו - בתחילתה, באמצעה ובסופה - ונראה כמחולל את ההידרדרות הקשה, הינו "להיגעל". כמו למשל בפסוק טו' הפותח את פסוקי הפורענות: "וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמָּאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטֵי תִּנְעֲלֹה נִפְשְׁכֶם, לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתַי לְהַפְרֶכֶם אֶת בְּרִיתִי..." עם ישראל כביכול נגעל ממשפטי ה', וכתגובה מגיעים עונשים וזוועות הגורמות לו לחשוב שאף הקב"ה נגעל ממנו, חלילה, כפי שמתואר בפסוק ל': וְנִנְעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם...

קשה שלא לשים לב לדמיון הלשוני בין הגאולה של פרשת בהר להיגעלות של פרשת בחוקותי. כפי שהגאולה מתארת את פסגת ההתעלות והתיקון האפשרי, נדמה שהפועל ג.ע.ל. מתמצת באופן נוקב את שפל המדרגה ואת שיא הניכור והמרחק. פועל זה איננו מתאר מצב פיזי או אירוע היסטורי, אלא את התחושה הפנימית והרגש המתלווה לכל אותם תהליכים. דרך השפה ולשון הקודש מציבה בפנינו התורה תמונת מראה המדגישה את הפער העצום בין הטוב ובין הרע, ואת כוחה של הבחירה.

לאחר הזעזוע העמוק, מסתיימת פרשיית הקללות בהבטחה מנחמת, השוללת, למרות הכל, היתכנות של מצב זה: "וְיָאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיהֶם לֹא מֵאֲסִיתִים וְלֹא גִעְלִיתִים לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם."

ואם אין אנו מסתפקים בנחמה עמומה זו, מסיימת את פרשת בחוקותי (ואת ספר ויקרא כולו) פרשת הערכין, המשיבה כל דבר לערכו הנכון ולמקומו הראוי. פרשה זו חוזרת 12 פעמים על השורש ג.א.ל., ובכך משיבה למרכז הבמה את היכולת של כל אדם לקרב, ולו במעט, את הגאולה.

אורי צבי גרינברג, משורר החזון והנבואה, עמד גם הוא על הקשר ההופכי שבין גועל וגאולה, ואף הוסיף לקלחת המילולית את הלעג. בפואמה הקשה "באוזני ילד אספר", משרטט אצ"ג את סיפור החמצת הגאולה של עם ישראל, לדעתו, כאשר המשיח בא אך לא התקבל. המשיח, המתואר כ"חורש ההולך תחת שמש לוהטת בנר" ובידו "מפתח האש לשערי המקדש" מגיע אל סף הר הבית, שם פוגשים אותו ה'רוכלים' הלועגים לו וטוענים: "יבכל דור יש כזה השוגה, החוזה חזון שווא... ירושלים צריכה דוד עשיר... לבנות בה בתים ולסחור, לאכול ולשתות". הרוכלים אינם מאמינים למשיח ולבשורתו. לדעתם, ירושלים זקוקה לכסף ולא לחזון רוחני. הם לועגים לו ודוחים את הגאולה. המשיח המנוצח יוצא שוב לנדודים, פצעיו שותתים דם המושך אליו זבובים, ויפעת הגאולה שנדחתה בלעג מוחלפת בגועל, בדידות ובכי.

וַיְהִי כִּי סִימּוּ דְבָרָם וַצְחִקוּ אֹז: הָ-הָ, הַתְעֹת הַמְשִׁיחַ: כְּמִי שֶׁנִּחְתָּד בְּסִכִּין.

אֱלוֹ קִמּוּ עָלָיו בְּסִכִּין וְתִקְעוּ בּוֹ בֶּלֶב – וְזָנַק עִם סִכִּין בְּלָבוֹ מַעַל לְגוֹפִיהֶם.

אֵךְ יַעַן בְּלַעַג דְּקִרוּהוּ – נִצְחוּהוּ אֲזִי, הָרוֹכְלִים.

וְאֲנִי שְׁמַעְתִּיו שׁוֹאֵל בְּדָם-פָּה: וְאֵיךְ הַדּוֹרוֹת שֶׁחָכוּ לְבֹאֵי, שֶׁקָּרְאוּנִי מְרֻמָּא?

וְאֲנִי שְׁמַעְתִּיו גּוֹמֵר: אֵין אֶתִּי הַדּוֹרוֹת... אֲבֹי לִי, אֲבֹי.

10 מ' יודע? - אפשרת בחקות' הרב ארי

(בסוף כל שאלה יש הפניה לעליה לתורה שם נמצאת התשובה', תשובות במהופך למטה)

1. "וְיִרְדְּפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מָאָה וּמָאָה מִכֶּם יִרְבְּכָה יִרְדְּפוּ". מה זה "יִרְבְּכָה"? (שני)
2. שאלה במתמטיקה: אם חמישה מכם רודפים ומבריחים מאה, כמה אמורים להבריח מאה מכם? נסו להסביר מדוע היחס בין שני חלקי הפסוק משתנה? היעזרו ברש"י. (שני)
3. "וְיִשְׁבְּרֹתִי אֶת גְּאוֹן עֲזָכֶם". מהו "גְּאוֹן עֲזָכֶם"? רמז: יחזקאל כד, כא. (שלישי)
4. "וַיִּשְׁמָתִי אֲנִי אֶת הָאֶרֶץ וְשָׂמְמוּ עָלֶיהָ אֲיִבִּיכֶם הַיֹּשְׁבִּים בָּהּ". חציו הראשון של הפסוק – קללה, וחציו השני – ברכה. הסבירו את שני החלקים. (שלישי)
5. מהי הסיבה שבגללה עם ישראל יגלה מארצו? (שלישי)
6. בזכות מה/מי יחזיר הקב"ה את עם ישראל לארץ לאחר הגלות? (שלישי)
7. מהו ערכו של איש בן 70? מהו ערכה של תינוקת בת 3? (רביעי)
8. מי שהקדיש את ביתו ורוצה לפדות אותו מיד ההקדש, כמה עליו להוסיף ולשלם מלבד שווי הבית? (רביעי)
9. כשפרה מבכירה וממליטה בפעם הראשונה זכר – מה צריך לעשות עם העגל? (שישי)
10. מהו 'מעשר בהמה'? היעזרו ברש"י או ברמב"ם הלכות בכורות פרק ז', הלכה א. (שביעי)

"חברת הנוער" מזמינה את הקהל הרחב לערב המסכם את פעילויות החוגים העניפה של הבנות במהלך שנת הלימודים - בואו בשמחה!

"צברי שאי אפסר הוא להפסיק את היצירה אחי"

שנאמת יוצרת תאוצה באהבה"

(חיה קוק)

שמחים ומתרגשים להזמין את ערב סיכום שנה

ערב אומנויות תשפ"ב 2022

הערב יתקיים אי"ה ביום רביעי,
כ"ד באייר, 25 במאי
בדשא הגדול של הפנימייה,
ליד תיבת העופרים, קיבוץ סעד.

בתוכנית:

19:00 קבלת פנים ותערוכות אומנות

19:30 התכנסות

19:45 דברי ברכה,

הפקות דרמה, קטעי נגינה ושירה

21:00 סיום משוער

נשמח בהואכס!

נערות וכוות פנימיית נקבות חן

בס"ד

[illegible][illegible]

"אם תחקתי תלכו" – פרשת בחוקותי ול"ל מצור / אהרלה אדמנית

בפרשת בחוקותי מופיעה כידוע פרשת הקללות הראשונה, שבה חוזר כמה פעמים ובצורות שונות הביטוי "וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קָרִי" (ויקרא כו, כא) כנימוק לבואן של הקללות. רש"י בעקבות חז"ל מפרש את המילה קרי מלשון מקרה: "שאינו אלא לפרקים, כן תלכו עראי במצוות". אפשר להוסיף על פירוש זה רובד נוסף, שקרי הוא מלשון קרירות (כמו שפירשו בחז"ל ובחסידות ביחס ל"אשר קרך בדרך" שנאמר על עמלק). כלומר עשיית המצוות אינה נעשית ממקום של חיבור ושמחה, אלא כעול וכסימון "וי"; ולכן הן מאבדות ממשמעותן וממהותן, שהן חיבור לקב"ה, מצוות מלשון צוותא עם הקב"ה, שנתן לנו אותן כדי "לצרף" אותנו – הן במשמעות של זיכוד (כמו צורף בכסף ובזהב), והן במשמעות של צירוף אליו, להיות יחד אתו.

פירוש זה מתחבר למה שנאמר בפרשת הקללות שבפרשת כי תבוא: "תחת אשר לא עבדת את ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרֵב כָּל" (דברים כח, מז). בפסוקים הקודמים לפסוק זה נאמר שהקללות יבואו מפני שלא שמענו בקול ה' לשמור מצוותיו וחוקיו, ואילו פסוק זה למעשה טוען שהקללות באו משום שעבודת ה' נעשתה שלא בשמחה, וזאת למרות שהתנאים החיצוניים אפשרו זאת. כך למשל כותב ר' צדוק הכהן מלובלין על הפסוק בדברים: "והיינו שזה עיקר המכוון, שיהיה העבודה בפנימיות נקודה שבלב" (פרי צדיק, פרשת ויצא). מכל זה עולה שקיום המצוות צריך להיות לא כמשא וכרשימת "מטלות" שעלינו לבצע, אלא כלי להתחבר לרצונו של הקב"ה ולייעוד שלנו כעם מיוחד ונבחר – להיות "ממלכת כוהנים וגוי קדוש".

איך כל זה קשור לל"ג בעומר? יש הסברים שונים באשר לעניינו של "חג" זה, שאפילו אינו מוזכר בספרות חז"ל. בימי הביניים תאריך זה יוחס ליום שבו פסקו מלמות במגפה תלמידיו של ר' עקיבא, שמתו "מפסח עד עצרת (שבועות)" (בבלי, יבמות סב ע"ב). החל מהאר"י הקדוש וחבורתו בצפת במאה ה'16 יום זה מיוחס לתורת הסוד ומכונה "יום שמחתו" של ר' שמעון בר יוחאי (ויש גרסאות, כנראה נובעות משיבוש של העתקה, שבהן כתוב: "יום שמת בו" רשב"י). ואילו עם עליית הציונות יום זה התקשר לדמותו של בר כוכבא, מנהיג המרד "לחירות ירושלים", שאף שמו היה שמעון, ואשר עליו קרא ר' עקיבא את הפסוק "דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב" (במדבר כד, יז). בשנים האחרונות עלתה טענה שייתכן ששורשו של מועד זה בניסיון להקים מחדש את בית המקדש השלישי בתקופת הקיסר הרומאי שנלחם בנצרות, יוליאנוס "הכופר", ניסיון שכשל עקב רעידת אדמה, שלפי עדות מאותה תקופה התרחשה ביי"ח באייר שנת ד'קכ"ג (363 לספירה).

ומה היה כה מיוחד בר' שמעון, מבחירי תלמידי ר' עקיבא, עד שהפך לסמל של תורת הסוד היהודית שבזכותה יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, כפי שכתוב בספר הזהר: לאחר החורבן הגדול שהחריבו הרומאים בדיכוי מרד בר כוכבא, שהיה מכה ניצחת לעם ישראל ולהתיישבות היהודית בארץ ישראל לאחר חורבן בית המקדש, שהתרחש רק כמה עשרות שנים קודם לכן, הייתה פסימיות גדולה. ר' שמעון היה אחד מהחכמים ששיקמו את עולם התורה בגליל לאחר חורבן יהודה (שיר השירים רבה, ב, ה; ירושלמי חגיגה, פ"ג ה"א), וזאת על אף שנרדף בידי הרומאים כאחד התומכים במרד. הוא זה שהכריז: "חס ושלום שתשתכח תורה מישראל, שנאמר 'כי לא תשכח מפי זרעו' (דברים לא, כא)" (בבלי, שבת קלח ע"ב).

יתרה מכך, ר' שמעון ראה את עצמו ואת בנו ר' אלעזר ואת פעולתם כהכרחית לגאולת העם. כך הכריז על עצמו: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואלמלי (ואילו) אלעזר בני עמי – מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואלמלי יותם בן עוזיהו עמנו – מיום שנברא העולם עד סופו... ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הן – אני ובני מהן, אם מאה הם – אני ובני מהן, אם שניים הן – אני ובני הן" (בבלי, סוכה מה ע"ב). במקבילה למימרה זו בירושלמי – שבה גם נאמר שבכל ימיו של רשב"י לא נראתה הקשת בענן, סימן לחסד מהשמיים – ר' שמעון אומר שהוא ובנו הם "בני העולם הבא" והוא מצרף לפעולת "הקירוב" של כל העולם

לקב"ה את אברהם אבינו והנביא אחיה השילוני (ירושלמי ברכות, פ"ט ה"ב). הרב יששכר תמר פירש את הביטוי "בני העולם הבא" כך: "שהם אינם בני העולם הזה השפל; שטבעם הוא טבע אנושי בכל מגרעותיו, אלא שהם בני העולם הבא, כאומר בני עולם המלאכים, בני עולם הנשמות המתוקן במלכות שדי" (עלי תמר, ברכות, עמ' שא). את פעולת הקירוב שלו ושל בנו ר' שמעון עשה בדרך של חסד ואהבה. כאשר הוא יצא מן המערה לאחר שלוש עשרה שנים – הוא רצה לעשות תקנה לטובת בני הגליל וטיהר מן הטומאה את העיר החשובה טבריה, שבהמשך ישבה בה הסנהדרין (ירושלמי שביעית, פ"ט ה"א).

בליבו של ר' שמעון בערה אש עצומה של קרבה לקב"ה. אבל הוא לא נשאר עם האש הזאת לבדו, אלא דאג שכל סביבתו ואף כל העולם יתקרבו לקב"ה ולמצוותיו. זה מה שהוביל אותו לתמוך במרד בר כוכבא, שמטרתו הייתה חירות ירושלים והקמתו מחדש של בית המקדש, המרכז הרוחני של עם ישראל בארץ ובתפוצות. זה מה שהמשיך להוביל אותו גם לאחר כישלון המרד ודיכוי האכזרי בידי הרומאים. ר' שמעון לא אמר נואש והמשיך להפיץ את התורה, תורת החסד והאהבה, תורת הנקודה הפנימית. מה שאנו יכולים ללמוד מרשב"י הוא להתחבר אל האש הזאת של התורה והמצוות, לא לתת לדברים לעבור לידינו. מורי ורבי, ישראל פרידמן בן־שלום זצ"ל, היה חוזר ואומר שעלינו להרגיש את הקרקע בוערת מתחת לרגלינו, כלומר לפעול ולעשות מתוך תחושת שליחות. ואותה אש הייתה מונחת אצלו "כגחלת תחת רמץ", מכוסה היטב מבלי להחצין את הדבר.

ולסיום, הרב עדין אבן־ישראל (שטיינזלץ) זצ"ל דימה את העניין לתפוח אדמה במדורת ל"ג בעומר... אם התפוח מונח ליד האש ולא בתוכה – הוא לא יתבשל גם אחרי כמה שעות, אלא רק אם הוא יהיה מונח בתוך האש ממש. ויותר מזה – אפילו מאכלים חריפים כמו בצל ושום הופכים להיות מתוקים כאשר הם עוברים באש. כדי למתק את הדינים בשורשם, טען הרב עדין, "לא מספיק שהתורה, התפילה או המעשים הטובים יעברו לידי. אני צריך לבעור בהם, לתת להם לעכל אותי. להפך את הרעלים שבי ואת אלו שנקרים בדרכי, למתק אותם". שנזכה!

מִיצִית כְּהֻלָּתָהּ – יוֹת כְּנוֹת הַשְּׁמִיטָה

שאלה: בגינתנו גדלים כמה עצי פרי. בתקופה זו העצים מתחילים להתמלא בפירות. ידוע לנו שהפירות קדושים בקדושת שביעית. האם עלינו להפקיר את הפירות באמירת פה או שהפירות מופקרים ממילא כי התורה הפקירה את הפירות של השנה השביעית?

תשובה: מהפסוק בפרשת משפטים "וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמָטָנָה וְנִטְשָׁתָה" למדו חז"ל שיש להפקיר את פירות השנה השביעית. בשאלתכם נחלקו רבי יוסף קארו ('בית יוסף') וחבירו רבי משה מטרנאני (המבי"ט) עת שימשו שניהם יחד כדיינים בבית דינו של מהר"י בי-רב בצפת. המבי"ט קבע ש"רחמנא אפקריה לארעיה". כלומר, התורה הפקירה את הקרקע, ולכן משמעות הדברים שאין חובה על בעלי הבית להפקיר את הפירות. לעומתו, טען רבי יוסף קארו, שכל אחד חייב להפקיר את יבולו. אם לא יעשה זאת, הפירות אינם הפקר. יש למחלוקת זו כמה השלכות. א. לדעת הב"י - פירות שלא הופקרו אינם הפקר, ולכן יש חובה להפריש מהם תרומות ומעשרות. לפי המבי"ט אין להפריש תרומ"ם. ב. לדעת הב"י - יש איסור לקחת ללא רשות הבעלים, שהרי הוא לא הפקיר אותם. לפי המבי"ט – גם אם לא הפקיר, התורה הפקירה, והפירות אינם שלו.

לשונו של הרמב"ם בספר המצוות מורכבת יותר (ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה קלד):

שצונו להפקיר כל מה שתצמיח הארץ בשנת השמיטה והפקיר צמחי אדמתינו כלם לכל אדם.

בתחילת דבריו כתב הרמב"ם "שציונו להפקיר", אך בהמשך כתב: "והפקיר צמחי אדמתינו". כיצד ניתן להבין דבריו? הרב משה פיינשטיין (שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן צ):

שבעל השדה מחוייב להפקיר בפה אף שבלא אמירתו שמפקיר נמי הוא הפקר, דכן משמע לשון הרמב"ם פ"ד משמיטה הכ"ד שכתב: 'מצות עשה להשמיט כל מה שתוציא הארץ בשביעית שנאמר והשביעית תשמטנה ונטשתה', שמשמע שצריך להפקיר בפיו.

הרב פיינשטיין מסביר שהפירות הפקר מכיוון שהתורה הפקירה אותם, ובכל זאת יש חובה על הבעלים להפקיר את הפירות בפה ולומר – "מפקיר אני את כל הפירות שגדלו אצלי בשנת השמיטה והרי הם מותרים לכל". מה משמעות ההפקרה בפה אם התורה ממילא הפקירה אותם? נראה שכאשר האדם נדרש לבצע פעולה בעצמו הוא מודע יותר, וממילא הוא גם מכיר במשמעות של ההפקרה. פעולת ההפקרה תחיד אצל הבעלים את התובנה שהכל שייך להקב"ה בורא העולם. ברצונו נתנה לנו, וברצונו ציווה עלינו לאפשר לכולם לקחת.

מסקנה: ראוי וכדאי להפקיר את הפירות באמירה מפורשת. די באמירה אחת כדי להפקיר את כל הפירות מכל הסוגים.

הדפא ארז

מחזורי קפיטה:

עפים על הקיבוץ!

שישי 9:00-12:00 / מועדון לחבר / ארוחת בוקר קלה

איך זה עובד בכלל? מבנה ארגוני, משק-קהילה, אגודה ועוד	27.5 כ"ו אייר
מקיבוץ שיתופי למתחדש מה בין קניין לשוויון, תהליכים ומשמעויות	17.6 י"ז סיון
ערכים וקונפליקטים סוגיות מרכזיות בחיי סעד, אל והיום	8.7 ט' תמוז

***מיועד לנקלטים, מועמדים וחברים חדשים**

ק ב ו צ ת

תמונות מפעילות צהריים ב"מעוז מול עזה" שערכה ועדת קליטה למשפחות הנקלטים

מהנעלה מעלה

לאחרונה סיימנו להציג ולאשר את דוחות שנת 2021 בדירקטוריון תאגיד האחזקות. על ריכוז החומרים לצורך עריכת הדוחות, אמון, כבכל שנה, ישי אברהם וכאן המקום להודות לו על העבודה המאומצת ועל הצגת הדוחות לאישור כבר בתחילת אפריל. בהחלט סטנדרט שלא היינו רגילים לו בשנים האחרונות ועל כך תודה.

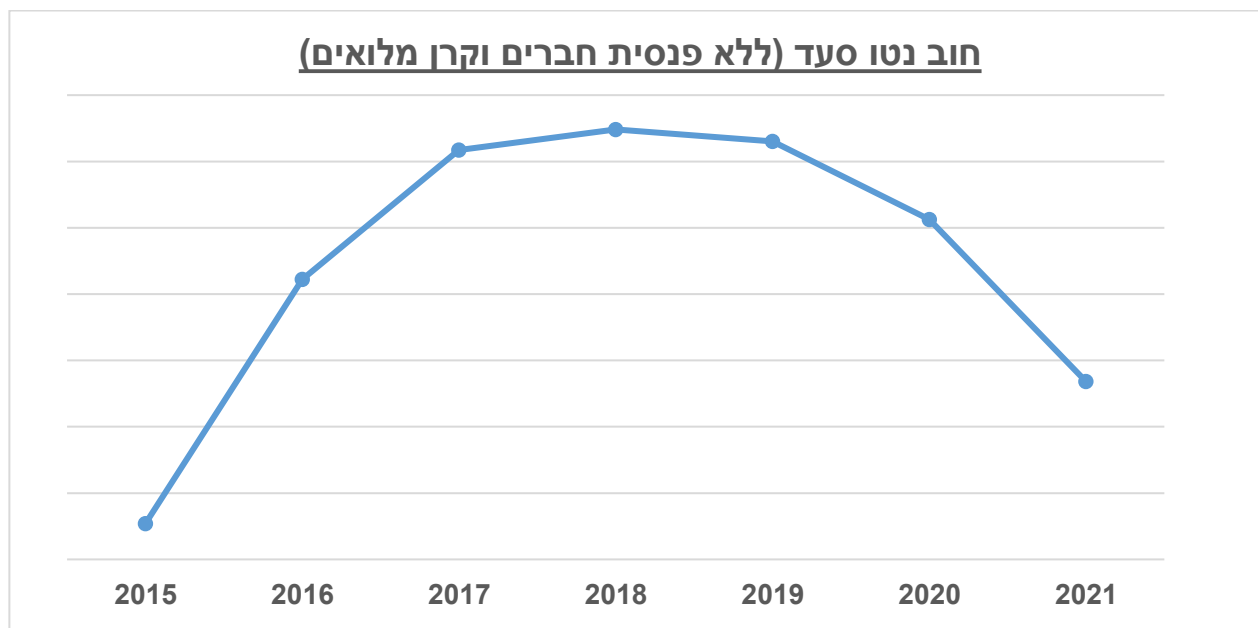
כבכל שנה אציג את הנתונים ועיקרי הדוחות באסיפת החברים, אלא שעקב אילוצים שונים האסיפה תתקיים, ככל הנראה, רק באמצע יוני ולכן אני מבקש להביא את עיקרי הדברים כאן על גבי העלון. מובן שבשל רגישות הדברים המידע המוצג הוא כללי המראה מגמות ללא כניסה למספרים אותם אציג בע"ה בפירוט הרגיל באסיפה.

תוצאות עיסקיות , חוב ומבנה החוב

כפי שהצגתי מספר פעמים בעבר, הכניסה להשקעה בגזר, יחד עם תוצאות עסקיות לא טובות בגזר אך גם בגד"ש ובפופלי, הביאו את משק סעד למצב חוב בעייתי שהוצג בצורה מפורטת לאורך השנים. בשנים האחרונות נעשתה עבודה מאומצת בשני מישורים:

האחד, שיפור התוצאות העיסקיות בכלל הענפים. כלל הפעילויות העסקיות שלנו מראות על שיפור מתמשך ועקבי לאורך השנים, וגם במשך שנות משבר הקורונה, ידענו ברוב הענפים לשפר ולהשתפר. גם סיכום שנת 2021 ממשיך ומראה שיפור מתמשך בתוצאות העסקיות ומבלי להיכנס למספרים נאמר רק שהתוצאות טובות מהתקציב ומתוצאות שנה קודמת, דבר שכמובן משתקף בשורת הרווח ומאפשר לשרת את החוב – כלומר לשלם את החלויות הגבוהות לבנקים ולבעלי החוב, לצד המשך העברת הרווח המשמש לתמיכה בתקציב הקהילה.

והשני, (עליו גם הסברתי בדיווח הקודם) הוא מהלך שמוביל ניסן בצלאל סמנכ"ל הכספים בשנים האחרונות ובייתר שאת בשנה האחרונה, מהלך של שינוי מבנה החוב, העברת חוב לזמן קצר למסלול של חוב לזמן ארוך, שינוי ריביות, הסרת שיעבודים ועוד ועל כך, גם כאן, אני מבקש להודות לניסן על העבודה הרבה והמאומצת בניהול הכספים הכולל של הפעילות העסקית שלנו בכלל ועל הובלת מהלכים אלו בפרט. נראה שהגרף הכללי הבא, שמראה את היקף החוב נטו (התחייבויות פחות נכסים), מראה יותר מכל על השיפור הניכר מאוד במצבו הכלכלי של המשק (מזכיר שוב, מפאת רגישות החומר הגרף מוצג ללא מספרים – נתונים מלאים יוצגו באסיפה). ניתן לראות שאנו קרובים מאוד למצב בו היינו ערב ההשקעה הגדולה במפעל הגזר וזו בשורה משמחת מאוד, שכן מצב זה הינו מצב של משק יציב בעל כלכלה חזקה המאפשרת חזרה למסלול של צמיחה. חשוב לומר, שכפי שמעידה הכותרת של הגרף המצורף, הנכסים המשוייכים לחברים – פנסיה וקרן מילואים **לא** נלקחים כחלק ממקורות המשק. אלא עומדים **לזכות** החברים **ללא קשר** לתוצאות הפעילות. פעילות זו, כמו כל פעילות עסקית ובכלל, בראש ובראשונה מובלת, ויותר מכך מבוצעת, ע"י אנשים. ללא אנשים בקצה, המבצעים את עבודתם **ושואפים למצוינות** ולשיפור ביצועים בכל זמן, ככל הנראה, לא היינו מצליחים להגיע לתוצאות אלו בזמן הזה. המשאב האנושי הינו משאב מהחשובים שיש לנו בארגון וחובה עלינו להמשיך ולטפח אותו. ציוד קונים ומחליפים, מתקנים ומשפרים. משקיעים בחידוש והתחדשות. משקיעים בהתייעלות מבנית ותהליכית. כך גם במשאב האנושי שהינו המשאב החשוב ביותר בכל עסק. ללא אנשים שהם הלב והמונע. הספינה הזו ויש האומרים נושאת המטוסים הזו – משק סעד, לא היה מצליח לבצע את שינוי הכיוון המהותי והדרמטי לו אנו עדים, ועל כך אני מבקש להודות בשמי ובשם הנהלת תאגיד האחזקות למנהלי הענפים וכלל העובדים העוסקים במלאכה בענפי המשק, בלעדיכם זה לא היה קורה.

מילואים

החל מיום ראשון 22.5 ועד ליום חמישי 16.6 – תקופה ארוכה של כמעט חודש, אהיה בתעסוקה מבצעית בשירות המולדת ברמת הגולן. אשתדל להיות זמין למייל ולטלפון באופן רציף. מנהלי הפעילויות עודכנו ותודרכו בנושא. כמובן שהמערכות ימשיכו לפעול כרגיל. בכל פניה דחופה ניתן להשאיר לי הודעה במייל או בוצאפ או לנסות להשיג אותי בסלולרי. ניתן כמובן להשאיר הודעות דרך מור במשרד. אעשה כל מאמץ לחזור ולענות בזמן סביר. במקרים דחופים שאינם סובלים דיחוי וללא מענה ממני נא לפנות לניסן בצלאל סמנכ"ל הכספים שידע לתת מענה.

שבת שלום

כראא האפריין

הר הבית בירושלם...

זיכה אותנו (רחל ושי אבירם) נכדנו החמוד עומר ספיר – בנם של ענת וחנוך – בהזמנה לסיור לימודי של מדריכי מנהרות הכותל בהר הבית בירושלים. עומר הוא מדריך קבוצות בכותל ובהר הבית והוא אירגן קבוצת מדריכים לסיור לימודי בהר בהדרכתו של פרופ' דן בהט. תחומי מחקריו של פרופ' בהט והתמחותו הם בנושאי ירושלים והר הבית.

הוראות ההתנהגות בתחום ההר היו קפדניות מאד וכללו איסורים כמו - לא עם כיפה, לבוש צנוע וללא ציציית מחוץ לחולצה ועוד. גילוי נאות, מראש הודיע המדריך שהסיור יתקיים אך ורק באזורים המותרים לפי ההלכה.

הנאה גדולה הייתה לנו לשמוע את הדרכתו של דני בהט ולהתפעל מעומק הידע שלו שכלל פרטים מעבר למה שמפורסם בדרך כלל. כל בליטה בשטח מוכרת לו וכל מרצפת ובור מים הוא נושא להרצאה ממצה. ליווה את הסיור שלנו מרצה נוסף מהאקדמיה ושמו אבי סלומון ושניהם חוקרים את מנהרות הכותל, ואותו הזמין דני בהט להשלמת המידע בחפירות. היו דברים שהם בני פלוגתא בהם וזה הוכיח שלא בדיוק הכל ברור ומוסכם על החוקרים השונים. חשוב לציין שבסופו של דיון, דני צדק – לדעתו... המחלוקות בין החוקרים הן לעיתים על עצם המסקנות והם נותרים ללא הסכמה משותפת.

האיש עצמו, כבן 84, צלול ובטוח בכל אשר אמר ובכושר פיזי מעולה. מקפץ ממקום למקום בקלילות ומטפס על מדרגות תלולות כאדם צעיר. קבוצת המדריכים רשמה מפיו כל אמירה ורישום של מבנים בשטח. בקיצור, למדנו המון על מה שיש מעל לפני השטח והרבה מה שמתחת ועדיין לא נחשף.

וקצת על מה שנראה בשטח: לפי ההסכם עם ה"וואקף" יהודים יכולים לבקר בהר הבית בין השעות שבע בבוקר ועד אחת עשרה, כלומר לארבע שעות ביום. (רק היה קרוב ל-11 וכבר הופיעו "מזרזים" ערביים שדרשו לפנות את השטח.) בשעה הזאת כבר ראינו קבוצות רבות של ערבים – תלמידים ותלמידות של בתי ספר – וכן אזרחים שבאו להתפלל במסגד "אל אקצא". בשעות שהיינו על ההר היו קבוצות רבות של מבקרים שבאו לסייר עם מדריכים. אפשר היה להבחין במיוחד בקבוצות של דתיים ואפילו חרדים שלוו על ידי שוטרים פן "יעזו" להתפלל ולהראות סימן של מנהג דתי, חס וחלילה, אבל עלינו לא שמר אף שוטר מפני שהיינו קבוצה בהדרכת דני בהט הידוע. שמחנו להיווכח שאנו בידיים הנכונות. בשטח עצמו נראו שוטרים רבים שעברו מקבוצה לקבוצה באווירה שקטה ורגועה.

נקודה לציון: בעבר בוצעה חפירה על ידי הערבים בכדי ליצור כניסה לאורוות שלמה שאותה הן הפכו למסגד. את האדמה שהוצאה מהחפירות ללא אישור והסכמה בין כל הנוגעים בדבר, העבירו במשאיות למקום כל שהוא בגיא בן הינום. פעולה זאת שנעשתה באופן לא חוקי נוצלה על ידי חוקרי העתיקות מהאקדמיה, וזה כמה שנים שנעשית עבודת סינון של האדמה שהוצאה, וכבר נמצאו ממצאים רבים וחשובים למדי, מתקופות בית ראשון ושני. מה שלא כל כך ידוע שבזמן החפירות שנעשו בידי הערבים, הצליחה קבוצת נאמני הר הבית – לצערנו בטעות – לעצור את הוצאת חלק מהשפכים אל מחוץ לשטח, ובכך נמנע בעת הזאת מהחוקרים לסנן את השפכים הללו ולמצוא ממצאים חשובים נוספים. ערמת העפר הזאת עם אבנים שאפשר שיש בהם ממצאים חשובים שאין אפשרות לבחון אותם כעת, משמשת את הפרועים דווקא שזורקים אבנים מהערמה הזו על מבקרים יהודיים בזמן הביקור בהר.

לסיכום: הייתה זו חוויה מאלפת שזכינו בה הן מבחינת הידע הרב שספגנו והן מבחינת ההרגשה שאין סיבה להימנע מביקור בהר החשוב לנו כיהודים, וכן אפילו חובה עלינו לשמור על קשר זה. בפועל, קבוצות רבות של יהודים ותיירים מכל העולם, עולים להר ומפגינים נוכחות להוכחת שייכותנו למקום.

פרופסור דן בהט מרביץ בנו תורה במתחם ההר

עדכון חשוב לציבור – תרציף חדירה ליישוב

בשנים האחרונות, עיקר עיסוקנו בתרגול הקהילה היה למתארים של ירי תלול מסלול והשלכותיו. לאורך השנים, הסבנו את תשומת לב גורמי הביטחון לכך, שאין לנו דרך להתריע לציבור במהירות על אירוע של חדירת מפגע ליישוב. האירועים בחודשיים האחרונים במרחבי ארצנו, מבהירים שאין לנו חסינות מפני אירוע שכזה, חלילה. לשמחתנו לאחר מאמצים רבים, פיתח פיקוד העורף התראה שבזמן אמת תופעל הן במערכת הכריזה (במקום צבע אדום) והן בטלפונים האישיים ובתנאי שהיישומון (אפליקציה) של פיקוד העורף מותקנת אצלכם ומעודכנת.

ביום שני הקרוב, כ"ב אייר (23.05), בשעה 18:35, יתקיים תרגול קבלת התראה לחדירת מחבלים בסעד. התרגול יתבצע רק באמצעות הטלפונים הניידים דרך יישומון (אפליקציה) פיקוד העורף.

כדי להפחית חרדות מיותרות, התרגול לא יופעל במערכות הכריזה. חשוב לציין שהפעולה הנדרשת מכל אדם במקרה של התראה על חדירת מפגע ליישוב, היא כניסה לבית הכי קרוב שיש, נעילת הדלתות והחלונות, כיבוי אורות בתוך הבית, הדלקת אור חיצוני (מרפסת) וכניסה לממ"ד כדי לשהות במרחב מוגן מירי. כמו כן אם אינכם בבית שלכם, עדכנו את הקרובים, היכן אתם נמצאים. בניגוד להתגוננות לה הורגלנו, של כניסה לממ"ד ויציאה בחלוף 10 דק', במקרה זה, אין לצאת עד לקבלת הודעה חדשה.

בתרגיל ביום שני, נתרגל רק את קבלת ההודעה ביישומון. **אין צורך להיכנס לבתים** ולכן גם לא תגיע הודעה על אישור יציאה מהבתים. חשוב להבין: כל מי שבאפליקציה שלו "סעד" מוגדרת כאזור התראה, יקבל את הודעת התרגיל, גם אם הוא במקום אחר(לדוגמא, בן משק המתגורר בשהם והגדיר את "סעד" אצלו). עדכנו את ילדיכם.

אנו ממליצים מאד להיערך לתרגול ולהכין את הילדים ובני הבית במספר דרכים:

- א. להסביר להם שאנו נערכים לאפשרות שבה יש חשש (רחוק) שמחבל יכנס לתוך היישוב ואנו נצטרך להגיב ולהתגונן מפניו.
- ב. נצלו את ההזדמנות להסביר ולחדד היטב את הפעולות הנדרשות מאתנו במקרה כזה (כנזכר לעיל).
- ג. היו קשובים לשאלות מצידם ובמידת הצורך הרחיבו וענו בכנות וישרות על שאלותיהם.
- ד. הדגישו בפניהם, שסעד חשופה לאיום חדירה, כמו כל יישוב אחר בארץ, וזהו חלק מתרגול כלל ארצי.
- ה. התקנת היישומון של פיקוד העורף (פרטים בהמשך).
- ו. גם מי שהיישומון מותקן אצלו, צריך להיכנס ליחנות האפליקציות ולבדוק שהוא מעודכן.

התקנת יישומון פיקוד העורף

כל מי שמעוניין לקבל עזרה בהתקנת היישומון, או בעדכנו, ניתן לפנות עד יום ראשון הקרוב, כ"א באייר (22.05) בשעה 20:00 לטלפונים: 054: 5629289 (להשאיר הודעה ויגיעו אליכם להתקין את האפליקציה) 052: 3915014 - בוקי ברט, 052: 3934514 - נחום לנדאו.

מטבע הדברים, תרגיל כזה יכול לעורר חששות וחרדות אצל חלקים מאתנו. במידה ואתם חשים שרמת החרדה עולה ואתם זקוקים לסיוע, ניתן לפנות לצוות רווחה בצח"י, רותי לזר (052: 3934557), למעיין עו"ס היישוב (053: 8806383) או למרכז חוסן (08-9941091).

בברכת שקט ושלווה

מעיין פרנקל – חוסן מועצה, גון – צח"י מועצה, אריאל סאסי – רבש"צ, נחום לנדאו יו"ר צח"י
וכל אנשי מטה צח"י

קהילה יקרה,

אנחנו בעיצומו של האביב, הימים מתארכים, ישנה תחושת התעוררות בטבע סביבנו ובענפי וועדות הקהילה, עסוקים בעשייה מרובה.

קליטה

ביום ראשון השבוע התקיים מפגש הסברה למשפחות המועמדות לחברות בנוכחותו של עו"ד דניאל עין דור, שמלווה את הקיבוץ ואת המשפחות לקראת הקבלה לחברות בקיבוץ. בהמשך הצטרפו משפחות חברים והוצגו ההסכמים הקשורים לבנייה בארץ הצבי. במהלך חודש יוני, תתקיים אסיפה לקבלת החברות והחברים החדשים (הודעה על תאריך תצא בקרוב) ותהליכי הבנייה בארץ הצבי יצאו לדרך.

שיוך דירות

צוות שיוך דירות ממשיך לעבוד על המתווה של תהליך שיוך הדירות לקראת ההצגה לציבור. אנחנו בסיום גיבוש המתווה המוצע שיוצג למזכירות ולאחר מכן לציבור כולו. השבוע יצא מכרז לפרויקטור. שיוך דירות. זהו תפקיד חשוב, משמעותי ורגיש ואני מקווה שבקרוב נאייש את התפקיד ונתקדם לשלב הבא בתהליך.

חדר האוכל

היום, יום חמישי, לאחר ארוחת הצהריים, ייסגר חדר האוכל למשך שבועיים, לרגל החלפת התקרה באזור ההגשה. בימים אלה, תתבצע חלוקת האוכל בקומה התחתונה. לקראת סיום השיפוץ, נעדכן על תאריך פתיחת חדר האוכל לארוחת הצהריים.

חינוך חברתי

ביום רביעי הוזמנתי להיות "שופטת" בתחרות בבית כולל ד' במסגרת פעילות הקשורה לתקופת החגים הלאומיים. בהמשך ליום העצמאות התבקשו הילדים והילדות להקים מדינה. הם התחלקו לשלוש קבוצות ובמשך יומיים הקימו מדינות. כל קבוצה את המדינה שלה, עם סמל, דגל והמנון, ממדינת הכדורגל, דרך עיר הבירה בבושקה ועד מדינת יונת השלום. הם סללו כבישים, בנו מבנים ציבוריים, בתי כנסת ומבני תרבות. התארחתי יחד עם רות, לירן ושילת בכל מדינה, קבלנו הסברים ושמענו את ההמנון. מבחינתי כל המדינות במקום הראשון. נהניתי לראות את השמחה, חדות היצירה והיצירתיות בקרב הילדות והילדים. יישר כח ללירן ושילת על העשייה הנפלאה!

בימים אלה עומל צוות החינוך החברתי על תכנית הפעילות לחודשי הקיץ. נראה שדברים מעניינים צפויים להתרחש בחינוך החברתי.

לאחרונה הגיעו אליי תלונות על כך שבאזורים שונים במרחב הציבורי כלבים עושים את צורכיהם, דבר המהווה מטרד סביבתי ותברואתי ופוגע באיכות החיים בקיבוץ. אני קוראת לכל בעלי ובעלות הכלבים בקיבוץ, אנא שימרו על כלביכם ותדאגו לנקות אחריהם כדי שלכולנו יהיה נעים להסתובב ברחבי הקיבוץ.

שבת שלום,

שרון

ארוחת ליל שבת משותפת

לחברים שלום רב,

בליל שבת הבאה, פרשת "במדבר", תתקיים ארוחת שבת משותפת בליל שבת בבית שקמה מיד לאחר התפילה.

מי שמעוניין מתבקש להודיע לרותי נוריק עד יום שלישי הקרוב (כ"ג אייר 24/5/22) בשעה 20:00.

עלות הארוחה תתחלק בין המשתתפים. נשמח למתנדבים להכנת סלט/ קינוח או ירק מבושל.

להתראות, הצוות הארץ

Save the Date

בואו נדבר תרבות!

ט' בסיוון, 8/6 בשעה 20:30

שריינו את התאריך ובואו להיות שותפים לעיצוב וחידוש פני התרבות בסעד.

ל תרבות

מאפה ח(כ)מה

עם תחילת הקיץ וריבוי הזוחלים והמזיקים למיניהם, מומלץ לבדוק את הרווח בין דלת הכניסה לריצוף.

אם מתגלה לכם רווח, יש פתרון לבעיה: **פס איטום חום/לבן, מברשת או גומי!**

אשמח להציג פתרונות למתעניינים.

משה ג'נלר

נייד: 0523921865